

Laureátem Ceny Arnošta
Lustiga za rok 2017 se stal
PAUL RAUSNITZ

Cenu Arnošta Lustiga za odvahu, statečnost, lidskost a spravedlnost, udělenou za rok 2017, získal Paul Rausnitz. Česko-americký podnikatel židovského původu, který byl z rodného Československa nucen uprchnout před nacisty i komunisty a během

druhé světové války se podílel, se zbraní v ruce, na osvobození Československa. Po revoluci úspěšně zprivatizoval přerovskou Meoptu, kterou zachránil před krachem a zmodernizoval.

pokračování na str. 2

pokračování ze str. 1

Laureátem Ceny Arnošta Lustiga za rok 2017 se stal Paul Rausnitz

Paul Rausnitz Cenu Arnošta Lustiga za rok 2017 převzal během slavnostního ceremoniálu dne 24. května 2018 z rukou předsedy vlády České republiky Andreje Babiše a předsedy Výboru Ceny profesora Jana Pírka v Rezidenci primátorky hl. m. Prahy. „Je mi potěšením, že laureátem Ceny Arnošta Lustiga za rok 2017 je člověk se skutečně silnými životními zážitky, který se nejen podílel na osvobození Československa během druhé světové války a hájil tak národní zájmy, ale dosáhl úspěchu i v podnikatelské sféře jakožto majitel společnost Meopta,“ řekl premiér.

Mezi gratulanty byla také primátorka hlavního města Prahy Adriana Krnáčová, která nad letošním sedmým ročníkem převzala záštitu, J. E. Daniel Meron, velvyslanec Státu Izrael v ČR, Michal Kadera, zástupce generálního partnera ŠKODA AUTO, a.s. a prezident Česko-izraelské smíšené obchodní komory Pavel Smutný. „Letošní laureát je opět mimořádná a unikátní osobnost. Ve svém mládí pro republiku nasadil život. V USA se všemu naučil

a dosáhl velkého úspěchu, aby se pak po roce 1989 vrátil do své rodné země a zachránil zde celý průmyslový obor. Paulu Rausnitzovi patří úcta a vděčnost naší země. Je velkým příkladem“ uvedl o laureátovi Pavel Smutný.

„Odvaha, statečnost, lidskost a spravedlnost – všechny tyto vlastnosti byly potřebné k vítězství nad fašismem a komunismem. Je nezbytné, aby zejména mladší generace dostaly více úplných informací, aby se tato hrozná etapa naší historie už nikdy nemohla opakovat,“ vyjádřil se k hodnotám Ceny nový laureát. „Podívejte se dneska, jak krásně Česká republika kvete. Nemá žádnou nezaměstnanost, všichni, kteří chtějí pracovat, mají práci. Všem se vede dobře, ale něco musí být udělané, aby to tak zůstalo. Když se o to nebudeme starat, tak se obávám, aby se historie neopakovala,“ ukončil svůj proslav Paul Rausnitz. **IB**

Foto: Morris Media

GENERÁLNÍ PARTNER

ŠKODA

HLAVNÍ PARTNER

ASSECO

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

PARTNEŘI

Lepší pohled na svět

Rozhovor s Paulem Rausnitzem, laureátem Ceny Arnošta Lustiga za rok 2017

Pro název rozhovoru jsem si vypůjčil obchodní slogan Meopty, podniku, který vlastníte. Slogan pokládám za velice zdařilý. Umožňuje různé výklady, vždy pozitivní. Máte vy sám lepší pohled na svět? Pokud ano, v čem se to projevuje?

Je vždycky lepší mít jasný, nezkreslený a dobře zaostřený pohled na všechno, co nás obklopuje. Čím lépe vidíme, tím lépe myslíme. V mlze se člověk snadno ztratí. Totéž platí pro lidský naturel. Depresivní a úzkostlivá povaha není nejlepším předpokladem pro úspěch. Nedávno jsem oslavil devadesátiny. Když máte devět křížků na krku a s chutí a optimismem jdete do desáté dekády, musí to být projevem vašeho založení. Já jsem založení navýsost pozitivního. Problémy jsem byl zvyklý překonávat, nikoli jim podléhat. To je to, co pro mne znamená lepší pohled na svět.

Znáte původ svého jména? Máte rodokmen předků?

Rodokmen nemám, v mé době to nebylo zvykem. Své předky znám z vyprávění rodičů tak do čtvrtého kolena. Původ jména můžu jen odhadovat, ale není to tak obtížné. Město Rousínov se dříve jmenovalo Rausnitz. V pojosefínské době bylo obvyklé, že Židé dostávali rodinná jména podle bydliště, proto je tolik Pragerů, Wienerů, Brodských. Naši možná pocházeli z Rousínova. Jiný význam to nemá.

Do jaké rodiny jste se narodil? Jak vzpomínáte na své dětství, na rodiče? Jaké vlastnosti jste po nich podědil?

Tak jako mnozí jiní vidím své dětství jako krásnou a bezstarostnou dobu. Narodil jsem se v Jablonci nad Nisou do židovské rodiny. Rodiče nebyli příliš pobožní, do synagogy chodili většinou jen na velké svátky, ale přitom většinu zvyklostí dodržovali. Zpětně bych řekl, že jsme byli typická židovská rodina žijící v Čechách.

Jakým jazykem se doma mluvilo? S jazyky je to u vás víc než komplikované: tento rozhovor vedeme v češtině, občas používáte anglicismy nebo germanismy. Kolik jazyků celkem ovládáte?

Doma se mluvilo výhradně německy, tak jako i jinde v jabloneckém kraji. S češtinou jsem přišel do intenzivnějšího styku až

v roce 1937 ve věku devíti let, když nás rodiče poslali na česko-židovský tábor u Tábora. Po obsazení Sudet jsem chodil několik měsíců v Turnově do české školy. Později jsem ovšem znalost češtiny mohutně vylepšil, neboť v řadách Svobodovy armády se mluvilo přirozeně česky. Jak tak počítám, mluvím asi šesti nebo sedmi jazyky: německy, česky, anglicky, ale také polsky, rusky, ukrajinsky a jidiš. Jidiš je jazykem spíše východoevropských Židů, v českých zemích se jím vůbec nemluvilo, ale na západě Ukrajiny se s Židy jinak domluvit nedalo.

Jak byste charakterizoval postavení své rodiny v jablonecké společnosti?

Nebyli jsme žádní továrníci. Tatínek byl lékař, ve městě zřejmě dosti oblíbený a vážný. Víím to proto, že jsem to cítil ve spolcích, jejichž členem jsem byl: v židovském sportovním klubu nebo v divadelním spolku. Maminka byla citlivá a milující, jak už maminky bývají. Táta byl velice moudrý, vzdělaný a jasnozřivý člověk. To byla doba, kdy

se lámal život. Museli jsme udělat přetěžká rozhodnutí – opustit živobytí, rodiště a pak i vlast. Všechna zásadní rozhodnutí byla výsledkem tátovy prozíravosti. I přes mamčin odpor rozhodl o vystěhování do daleké ciziny, a tím nás zachránil.

Mohl byste popsat vztah rodiny k předválečnému Československu?

Celá rodina byla bezvýhradně vlastenecká. Demokratické zřízení První republiky naprosto naplňovalo představy rodičů o společenském ideálu. Jsem dnes asi jedním z mála žijících, kdo se osobně zúčastnil pohřbu T.G. Masaryka. Táta nás tehdy naložil do auta, jeli jsme do Prahy a sledovali jsme smuteční průvod na Václavském náměstí. Smrt prezidenta osvoboditele nás bolela stejně jako celý český a slovenský národ. Není náhoda, že se války v řadách Svobodovy armády zúčastnila celá naše rodina. Nejen my tři bratři, Walter, Egon a já – nejmladší ze sourozenců, ale také tatínek a maminka, i když v různých bojových jednotkách.

Jak se dalo v té době emigrovat a nebýt odveden do koncentráku?

Za to vděčíme otcově moudrosti. Ten, když slyšel v rádiu Hitlerovo štekání o tom, jak zatočí s židovskými vydřiduchy, okamžitě pochopil, že to ten zločinec myslí smrtelně vážně. Jiní se Hitlerovým blábolům smáli, ale náš táta ten večer řekl: „To je to, co nás čeká, pokud zůstaneme.“ Tehdy jsme byli na návštěvě u příbuzných v Polsku, odkud maminka pocházela. Po návratu domů tatínek ihned podal žádost o americké vízum. Vyřízení žádosti ovšem tehdy trvalo dlouhé měsíce, které jsme už v zásobě neměli. I v tom nám pomohla náhoda. Po okupaci Československa v březnu 1938 potkal otec na Václavském náměstí v Praze svého dávného pacienta z Jablonce, tehdy již vojáka oddílu SA, a když mu tatínek řekl, že čekáme na vyřízení amerického přistěhovaleckého víza, tiše poradil: „V žádném případě na nic nečekejte. Utíkejte rovnou teď, pokud možno ještě dnes. Kdo zůstane, zahyne.“ Tatínek vzal jeho radu velmi vážně, proto jsme se rozhodli dostat ilegálně k příbuzným do Polska a tam na americké vízum počkat. Rodina se rozdělila, napřed se pokusil za pomoci převaděče dostat přes hranice otec se starším bratrem, potom poslala maminka mne s bratrem Egonem. Všichni jsme však byli chyceni a po výsledku u německé ostrahy hranic posláni do vězení v Ostravě. Mamince se podařilo dostat nás kluky z vězení ven, tatínek si ale musel měsíc odsedět. Němci nás potom vyhodili z protektorátu, ovšem hranici jsme opět museli přejít ilegálně kvůli ostraze z polské strany.

Ovšem nedlouho předtím, než Polsko bylo přepadeno hitlerovskou armádou...

Na naší straně zřejmě stála Štěstěna. Vždycky jsme byli o krůček napřed před Hitlerem. Zhruba týden Poláci kladli zoufalý odpor postupujícímu wehrmachtu, takže my jsme zamířili dál na východ. Asi tři týdny jsme ve dne v noci utíkali před pohyblivou frontou. A náhle jsme byli v ruské okupační zóně. Tento vzorec se opakoval i později. Nějakou dobu tatínek léčil lidi ve Voroněži, pak na západě Ukrajiny, pak i tam vtrhli Němci a my jsme opět měli tu kliku, že jsme s nějakým evakuačním transportem utekli do střední Asie. Bylo to hrozné období, nebylo dost jídla, všichni jsme postupně onemocněli na ty-

fus, bratr Waltr dostal malárii. Tam, v Turkmenistánu, po třech letech na útěku, nás dostihl výtisk novin s provoláním plukovníka Svobody o tom, že se formuje zvláštní vojenský útvar, do kterého jsou povoláváni Čechoslováci. Neváhali jsme, ač sami nevojáci, a celá naše pětičlenná rodina vstoupila do rodícího se sboru. Neměli

jsme žádný povolávací rozkaz, šli jsme do války dobrovolně. První výcvik jsme dostali už v Buzuluku. Starší bratr Walter byl postřelen v bitvě o Bílou Cerekev, válčil v oddílu kapitána Jaroše. Byl vyznamenán válečným křížem i medailí za chrabrost. My ostatní jsme vyvázli z bojů se zdravou kůží.

Zapomněli jste ve válečné vřavě na svůj židovský původ?

To nikdy. Mí bratři Walter a Egon měli bar micva už doma v Jablonci. Já jsem byl iniciován mezi dospělými ve Voroněži. Obřad byl ovšem tajný, jinak by tatínek přišel o lékařskou praxi. Všichni jsme měli samozřejmě také hebrejská jména. Maminka měla jméno Iteal Lea, můj tatínek Julius se hebrejsky jmenoval Jehuda, bratr Walter byl ve skutečnosti Zeev Dov, prostřední Egon byl Ezra a mne předvolávali k Tóře jménem Perec. Na to jsme nikdy nezapomněli.

Jak dlouhá a složitá byla vaše cesta do vlasti?

Cesta byla jak dlouhá, tak náležitě klikatá. Na jihu jsme to dotáhli do Černovic, tehdy v rumunském držení, na severu pak do polského Krosna. Na československou půdu jsme se dostali přes město Humenné. Pak jsme dobývali Poprad a Svätý Martin. Zpět do Prahy jsme se dostali přes Kroměříž. Nakonec jsme se všichni sešli v Jablonci. No všichni, to přeháním. Mnozí příbuzní, sestřenice a bratřenci takové štěstí neměli.

V Jablonci jste moc dlouho nepobyli. Jak se stalo, že jste odešli do Ameriky?

Opět sehrála roli otcova prozíravost. Za Němců už byl krátce ve vězení, vyslýchán gestapem, podruhé za mříže nechtěl a věděl, jak vypadají jaltské dohody. Co znamená komunismus, jsme v Rusku zažili na vlastní kůži. Tatínek dospěl k závěru, že První republika se už nevrátí. Bohužel. V Americe jsme měli příbuzné, více nebo méně vzdálené. Ti nám pomohli překonat těžkou přechodnou dobu. To už bylo poté, co jsme přes Švédsko na lodi připluli do Spojených států. Na americký břeh jsme vystoupili dne 27. května 1946.

Takže jste opět začali budovat svoji existenci na zelené louce.

Již v Jablonci jsme se naučili pracovat s broušenými kamínky. Rozhodli jsme se obnovit staré styky. Založili jsme firmu WEPRÁ, což je složenina z prvních písmen jmen Walter, Egon, Paul Rausnitzovi. Firma měla pobočku v Jablonci řízenou prokuristou, ale po únoru 1948 byl veškerý náš majetek zkonfiskován komunisty. To samé se stalo našim starým jabloneckým známým a dobrým rodinným přátelům Swarovským. Ti se dobře chytily na Západě, a tak jsme mohli po dobu padesáti let zastupovat jejich firmu v Americe. Zkoušeli jsme podnikat v nejrůznějších oborech, až nakonec zvítězila moje láska k optice. Bratři byli mezitím v důchodu, a tak jsem povolal do firmy synovce Geralda. Po Sametové revoluci jsme společně objeli východní Evropu. Hledali jsme optickou firmu, která by byla na prodej. Tak se stalo, že jsme se rozhodli postupně skupovat akcie Meopty a pak spolu s našim dobrým kamarádem Augustinem Sobolem Meoptu privatizovali. Až na zbylých půl procenta nám Augustin postupně svoje podíly odprodal, takže nyní je Meopta čistě rodinná firma.

Pokud vím, Meopta byla po revoluci prakticky v úpadku. Výroba populární zrcadlovky Flexarety byla komunisty hloupě pozastavena a převedena do Německa. Jak se vám podařilo postavit firmu znovu na nohy?

Zapltil jsem za Meoptu její dluhy a vložil další kapitál vydělaný podnikáním v zahraničí. Jsem rád, že se tak peníze vrátili do mé rodné země. Hledali a našli jsme zcela jiný výrobní program, který odpovídal sílící poptávce po optických přístrojích. Velmi důležité byly mé zahraniční kontakty, přivedl jsem do Meopty významné klienty jako Zeiss, Leica, Swarovski, Thales, Aimpoint, Wildapod. Dále jsme zvolili jinou podnikatelskou filozofii, kterou se neřídil socialistický státní podnik.

Prozradte nám, jaká je tedy vaše úspěšná podnikatelská filozofie?

Nic revolučního jsem neobjevil, ale navázal na to lepší, co tu bylo za První republiky. Je to tak trochu baťovská filozofie. Nejdůležitější je mít přátelské spojení se zákazníkem, získávat informace o tom, jaké bude mít

potřeby v budoucnu. Vlastní děti nemám, takže pro mne byli velmi důležití spokojení zaměstnanci. Všechny zisky jsem nechával po všechna léta ve firmě, kromě nákupu strojů a dalších potřebných zařízení jsem se postupně snažil rekonstruovat i velmi zanedbané výrobní a kancelářské prostory. Stali jsme se největším zaměstnavatelem v Přerově, pracuje u nás dva a půl tisíce lidí, další stále nabíráme.

V poslední době jste dostal řadu vysokých státních vyznamenání. I když jste ukončil válku v hodnosti vojína, nyní jste plukovník ve výslužbě. Musím říct, že vycházkový stejnokroj vám padne i v devadesáti letech. Co pro vás vlastně znamená Cena Arnošta Lustiga?

Arnošt Lustiga jsem osobně neznal, ani v Americe jsme se nepotkali, ale povědomí o něm mám, viděl jsem filmy natočené podle jeho knih. Byl o dva roky starší než já, patřili jsme ke stejné generaci a naše životní cesty jsou svým způsobem podobné. Oba dva jsme prošlapali svět a oba dva jsme se nakonec vrátili domů. Myslím si, že naše vlastenectví prošlo větší zatěžkávací zkouškou než u těch, kdo nikdy nemuseli vytáhnout paty za humna. Oba dva jsme nepřišli s prázdnými rukama, ale přinesli jsme s sebou bohaté zkušenosti ze světa. Mám k této ceně obzvlášť blízký vztah a jsem rád, že Česko-izraelská obchodní komora měla vůbec šťastnou ruku a takovou cenu zřídila. Díky za ni!

Rozhovor vedl: *Jefim Fištejn*
Foto: *Morris Media*

IZRAEL

Herclijská konference

Letošní Herclijská konference byla nabitá na „doprovodné“ události. Konala se v době zvýšeného napětí na hranici s Gazou, nedlouho po izraelské oslavě sedmdesátých narozenin a zároveň pár dní před ohlášeným přesunem amerického velvyslanectví do Jeruzaléma.

V průběhu setkání navíc oznámil americký prezident Donald Trump odstoupení od dohody s Íránem a samotný Írán podnikl ne příliš úspěšný raketový útok na izraelské Golanské výšiny. Po útoku následovala nepřekvapivá izraelská odvěta na íránské jednotky rozmístěné v Sýrii.

Izraelské letectvo podniklo v Sýrii v posledních letech již přes sto náletů, tento byl však nejintenzivnější od Jomkipurské války v roce 1973.

Chvála za přesun americké ambasády a debata o situaci na syrském bojišti se velmi výrazně objevovaly napříč konferenčními diskusemi. Diskusím nicméně opět dominoval Írán a jeho počínání na celém Blízkém východě.

Jen několik hodin po izraelském náletu přišel na konferenci diskutovat ministr obrany Avigdor Lieberman. Ačkoli byl evidentně nevyspalý po probdělé noci, měl očividně velmi dobrou náladu. Pochopitelně. Íránské rakety byly buďto

sestřeleny, nebo na izraelské území ani nedoletěly. Izraelský protiútok byl výrazně úspěšnější.

Nejednalo se o první izraelsko-íránskou přestřelku, nicméně šlo tentokrát o střet přímý, nejviditelnější a nejintenzivnější. Zdaleka však ne o ten poslední, na tom se v Hercliji shodli všichni. **IB**

Text: Tomáš Pojar, vicepresident ČÍSOK
Foto: <http://www.herzliyaconference.org>

SPOLUPRÁCE

Sedmý ročník soutěže CEMACH zná své vítěze

16. května 2018 proběhlo slavnostní vyhlášení vítězů již sedmého ročníku soutěže CEMACH, která propaguje stát Izrael na středních školách v České republice a na Slovensku.

I letos poletí skupina osmi vítězů vybraných z literární, výtvarné a digitální disciplíny na týdenní exkluzivní poznávací výlet do Izraele. Kromě tradičních bodů programu, jako je prohlídka Jeruzaléma a Tel Avivu, je čeká i terénní projížďka Negevskou pouští.

Do letošního ročníku soutěže bylo přihláшено přes 200 projektů. Velmi kvalitní byla zejména díla ve výtvarné disciplíně, kde zvítězili Roland

Johnson s obrazem *Jak nahoře, tak dole*, Marie Hauerová s obrazem *Cesta k poznání*, Nela Múčková s obrazem *Osvobození od stáda* a Elina Pitra s instalací keramických objektů *KIPA*. V literární disciplíně se umístili na stupních vítězů Ondřej Batůšek a jeho sci-fi povídka o autonomních vozidlech a Petra Toušková, která napsala esej na téma izraelského vodohospodářství. V digitální disciplíně vyhráli Alexandr Pisani a Eva Ďurdová, oba vytvořili webovou stránku o Izraeli.

Soutěž nově provozuje nezisková organizace CEMACH Institut, v jejímž čele stojí dlouholetý producent soutěže CEMACH Andrej Čírtek. Kromě již tradiční soutěže pracuje institut spolu s komorou na založení mládežnické sekce, která bude vytvářet podhoubí pro rozvoj vztahů mezi Českou republikou a Izraelem u mladé nastupující generace. **IB**

Text a foto: CEMACH Institut

Vedení Senátu pořádalo konferenci na téma Izrael po 70 letech a jeho vztahy s ČR

U příležitosti 70. výročí vzniku Státu Izrael pořádalo vedení Senátu PČR konferenci na téma Izrael po 70 letech a jeho vztahy s ČR. Konference byla rozdělena do tří panelů: Izrael a EU, Současný Izrael a Vztahy mezi ČR a Izraelem.

Zatímco se první dva panely týkaly spíše politických otázek, třetí již byl zaměřený také na obchodní vztahy s Izraelem. Do tohoto panelu byl pozván prezident naší Komory Pavel Smutný, který ve svém vystoupení zhodnotil vzájemnou ekonomickou spolupráci a deklaroval hlavní oblasti obchodní spolupráce mezi ČR a Izraelem. Mezi ty patří vědecká spolupráce a její vyšší efektivita a další sblížení s odborníky z Izraele. Můžeme si ověřit na znalostech Izraele, zda jdeme ve vědeckých a inovativních oblastech tou správnou cestou. Neméně významné je naše strojírenství a zbrojní průmysl. A v neposlední řadě je to spolupráce na třetích trzích, kde společně můžeme vytvořit synergie a uspět tam, kde bychom samostatně neměli šanci na obchodní úspěch. **IB**

Text a foto: Karel Kortánek, výkonný ředitel ČÍSOK

KOMORA

Působení ČISOK v krajích České republiky

V nedávné minulosti přijala Rada ČISOK dvě zásadní rozhodnutí k další práci Komory. První se týkalo vytváření podmínek pro rozvoj česko-izraelské spolupráce na poli vědy, výzkumu a inovací, druhé zintenzivnění komunikace a podpory česko-izraelských vztahů v krajích. Naplňování obou rozhodnutí se v praxi hodně prolíná.

Jak jsme již publikovali, na poli VVI se nám podařilo prodloužit program Delta financování aplikovaného výzkumu agenturou TA ČR, což umožní v tomto a dalších letech realizovat speciální výzvy pro česko-izraelskou podnikovou spolupráci. První výzva bude vyhlášena již 6. června 2018.

Intenzivně pracujeme s myšlenkou vzniku česko-izraelských center aplikovaného výzkumu v Brně s tématem sucho – voda – řasy a v Praze s informatikou, kybernetikou a robotikou. A také nabízíme v krajích uspořádání česko-izraelského inovačního dne.

Jednání v Plzni (foto: archiv Komory)

Právě zde se naše činnost na poli VVI prolíná se zesilující komunikací ČISOK s kraji a v krajích. Po úspěšném startu, který představovalo konání Česko-izraelského inovačního dne v loňském roce ve spolupráci se Středočeským krajem a sdružením inovativních institucí STAR v Dolních Břežanech, se vedení Komory usneslo, že tento model bude aplikovat i v následujících letech v dalších krajích ČR.

V letošním roce se pozornost soustředí na Jihomoravský a Plzeňský kraj. Rada ČISOK dne

20. února 2018 vyrazila na své výjezdní zasedání do Plzně. Při této příležitosti se členové rady sešli s hejtmánem Plzeňského kraje Josefem Bernardem. Cílem bylo představit aktivity ČISOK a možnosti, které se v oblasti česko-izraelských vztahů dají realizovat, a zároveň zjistit priority, které má hejtmán při dalším rozvoji Plzeňského kraje. Plzeňský kraj se ve svém směřování v oblasti hospodářského rozvoje a intenzivnější mezinárodní spolupráce chce opírat o vypracovaný inovovaný dokument Inovační strategie Plzeňského kraje RIS3, který nám byl po jeho schválení Radou Plzeňského kraje poskytnut a který v současnosti studujeme, abychom věděli, kam efektivně směřovat nabídku spolupráce.

Zároveň jsme dané téma diskutovali i na setkání s představiteli Regionální rozvojové agentury (ředitelem Filipem Uhlíkem), prorektorem ZČU Vladimírem Duchkem a poslancem Martinem Baxou (člen Rady Plzeňského kraje a bývalý primátor města Plzně) a připravujeme setkání se zástupci HK a dalších subjektů (jako např. inovačního centra BIC, technologického parku), se kterými bychom chtěli intenzifikovat spolupráci s izraelským podnikatelským a vzdělávacím prostředím.

Přibližně ve stejné době byly zahájeny přípravy Česko-izraelského inovačního dne v Jihomoravském kraji. Již v minulém roce jsme se zúčastnili několika veletrhů v Brně zaměřených na inovace, opakovaně jsme jednali s vedením Jihomoravského kraje, setkávali se s našimi členy z Jižní Moravy a se zástupci brněnské

Jednání v Brně (foto: Magistrát statutárního města Brna)

akademické obce. Naše důsledná komunikace se všemi potenciálními aktéry se vyplatila a po dohodě brněnského primátora Petra Vokřála s hejtmánem JMK Bohumilem Šimkem již jednáme s krajským úřadem, magistrátem města Brna a Regionální hospodářskou komorou JMK o programu, cílových skupinách a organizaci inovačního dne, který bychom chtěli společně uskutečnit opět v listopadu.

Pozadu nezůstávají ani ostatní kraje naší vlasti. Moravskoslezský kraj hledá své inovační příležitosti v Izraeli a člen Rady Jan Vrátník již zahájil sérii jednání s hejtmánem kraje Ivo Vondrákem. Naši členové v Olomouckém kraji v čele s Josefem Tesaříkem se chtějí ujmout role hostitele inovačního dne v roce 2019, a proto s nimi člen Rady Jiří Schlanger plánuje „inspekční“ cestu do Olomouce, aby se setkal se všemi aktéry a potenciálními partnery akce a seznámil se s prostředím, kde se bude další ročník inovačních dnů konat. President Komory Pavel Smutný se aktivně podílel na úvodních rozhovorech v Karlovarském kraji, kde diskutoval o možnostech obchodní spolupráce mezi Prahou, Karlovými Vary a Izraelem. **IB**

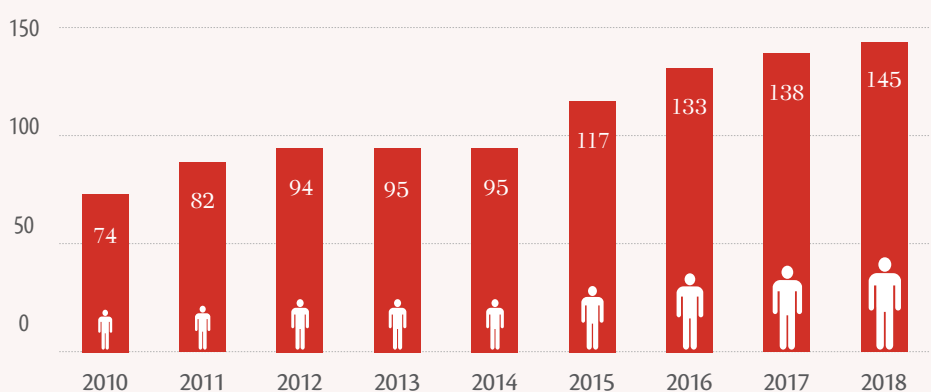
Text: Karel Kortánek, Jiří Schlanger, Jan Vrátník

Zasedání Valné hromady ČISOK

V prostorech Top Hotelu Praha se dne 26. dubna 2018 uskutečnilo zasedání Valné hromady ČISOK. S úvodním slovem vystoupil president Komory Pavel Smutný, následoval proslov J. E. Daniela Merona, velvyslance Státu Izrael. Členům se při této příležitosti také představil Assaf Dovrat, nový CEO partnerské komory v Izraeli. Třetím hostem, který krátce promluvil k přítomným členům, pak byl vojenský přidělenec pro ČR plukovník Gustav Turjanski. Během zasedání byli členové seznámeni s uplynulými i nadcházejícími akcemi, rozpočtem a dalšími plány Komory. **IB**

Vývoj členské základny

V roce 2017 vstoupilo do Komory třináct nových členů. V prvním pololetí roku 2018 přistoupilo dvanáct členů. Komora má nyní již 145 členů.

ČLENOVÉ

Digitální zasedačka už není pouhou budoucností

SAP Digital Boardroom umožňuje transparentní přístup k podnikovým datům v reálném čase

Představte si, že získáte jediné místo, kde uvidíte pravdivé a přesné ukazatele toho, jak plníte své firemní cíle a plány. Pro schůzky vedení firmy již není nutné připravovat desítky grafů, tabulek a komentářů, vše máte přehledně na jednom místě s možností podívat se a analyzovat jednotlivé ukazatele. Základním pilířem úspěchu každého finančního ředitele či manažera jsou čísla a nejen to, s jakou přesností je dostávají, ale také jak rychle.

SAP Digital Boardroom je inteligentní analytickou aplikací, která v reálném čase umožňuje transparentní přístup k podnikovým datům. Na jednom místě jsou zde dostupné informace o všech částech podniku. Propojení všech back-end systémů pomocí plně automatizované Business Intelligence umožňuje přístup k datům stejně jako rozhodování na základě komplexního přehledu stavu firmy a propojení spolupráce a komunikace jednotlivých oddělení.

Transparentnost a jediný zdroj pravdy

SAP Digital Boardroom kombinuje data z různých zdrojů (z SAP i jiných řešení a aplikací) uvnitř organizace a umožňuje získat jasný přehled napříč všemi oblastmi podnikání, jako jsou například finance, obchod, výroba, logistika, lidské zdroje, marketing a další. Data není

potřeba žádným způsobem přesouvat, duplikovat nebo agregovat, vše probíhá v reálném čase díky výkonu databáze SAP HANA.

Aktuální data jsou promítána na třech obrazovkách přímo v místnosti pro zasedání rady – management má tak jedinečnou možnost ihned reagovat na dotazy a zodpovědět je včetně přesných a aktuálních dat. Přesně tak tomu je v zasedací místnosti SAP v sídle firmy v německém Walldorfu. K aplikaci lze samozřejmě přistupovat i prostřednictvím počítače, tabletu nebo obsah promítat pomocí projektoru.

„SAP Digital Boardroom je výjimečně výkonné řešení, které může hrát zásadní roli v diskusi představenstva společnosti,“ vysvětluje Luka Mucic, člen představenstva a finanční ředitel společnosti SAP.

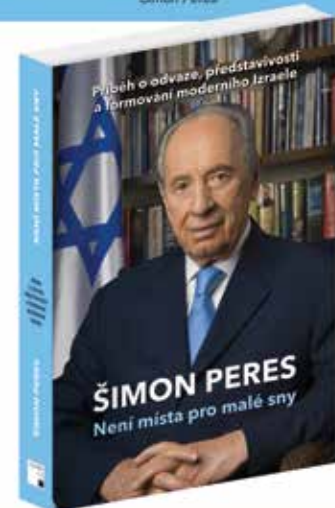
Kompletní demo aplikace jsou dostupné rovněž v pražských kancelářích SAP v budově Metronom v Nových Butovicích. Zaměstnanci lokální pobočky rádi vše představí a vysvětlí vám, jaké jsou hlavní výhody nasazení SAP Digital Boardroom a analytických nástrojů SAP v prostředí vaší firmy. **IB**

Text a foto: SAP ČR, spol. s r.o.

Šimon Peres: Není místa pro malé sny

Kniha *Není místa pro malé sny* přináší dlouho očekávaný zasvěcený pohled na klíčové momenty izraelské historie z pozice člověka, který byl nejen jejich svědkem, ale mnohdy i jejich přímým účastníkem či iniciátorem. Zdaleka nejde o klasickou autobiografii, ale spíše o inspiraci pro každého, kdo aspiruje na vůdčí postavení – ať už v politice, ve světě obchodu, nebo v jakémkoli jiném odvětví lidské činnosti. Kniha, kterou Peres dokončil jen pár týdnů před svou smrtí, je zároveň výzvou pro každého z nás, především však pro nastupující generaci vůdčích osobností ve všech oborech lidské činnosti. Je výzvou, abychom se nebáli „snít velké sny“, hledat nezvyklá řešení problémů a sami v sobě objevit sílu a schopnosti měnit svět. Šimon Peres byl jedním ze zakladatelů Státu Izrael a zasvětil svůj život úsilí zajistit nově vzniklému státu bezpečnost, život v míru a postupně přerod ve světovou velmoc v oblasti inovací a nových technologií. Právem se proto nyní Státu Izrael přezdívá Start-up nation. **IB**

Nelituji žádného ze svých snů. Pokud něčeho lituji, pak jedině toho, že jsem mohl snít ještě odvážněji.
Šimon Peres

Šimon Peres

Text: Roman Lesný, člen ČISOK

Česko-izraelská smíšená obchodní komora

Václavské nám. 802/56, 110 00 Praha 1

tel.: +420 224 032 161

email: trade@ciok.cz

www.cisok.cz

CeskoizraelskaSmisenaObchodniKomora

@C_I_S_O_K

ceskoizraelskasmisenaobchodnikomora

Redakční rada: Karel Kortánek – předseda

Petr Solil – místopředseda | Gabriela Horká – editor

DTP a výroba: Label Up, s. r. o. | www.labelup.cz

Vydáno: 21. června 2018